

Ιστορικό ρεκόρ εργατικών ατυχημάτων: Φαντάσου να βάζανε και τους πραγματικούς αριθμούς

Ερώτηση προς την κυβέρνηση: Έχουμε ιστορικό ρεκόρ εργατικών ατυχημάτων, σύμφωνα με την Επιθεώρηση Εργασίας. Έφτασαν τα 20.500, καταγράφοντας αύξηση 71% μέσα σε μία τετραετία.

Με έναν περίεργο τρόπο, όμως, παρά την τεράστια αύξηση του συνολικού αριθμού των εργατικών ατυχημάτων, ο αριθμός των θανατηφόρων παραμένει σχεδόν ίδιος. Των θανατηφόρων που ανακοινώνονται, βέβαια.

Το 2021, ενώ καταγράφηκαν 12.000 εργατικά ατυχήματα, τα 46 ήταν θανατηφόρα. Το 2025, τα εργατικά ατυχήματα αυξήθηκαν κατά 71%, αλλά τα θανατηφόρα ήταν 47: μόλις ένα παραπάνω, σύμφωνα πάντα με την Επιθεώρηση Εργασίας.

Ο «Ριζοσπάστης» απηύθυνε το ερώτημα πόσα είναι τα θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα» τα οποία αποδίδονται σε παθολογικά ή τροχαία αίτια. Δηλαδή, πρακτικά, η εφημερίδα ρώτησε πόσοι θάνατοι εργαζομένων δεν συνυπολογίστηκαν στα εργατικά δυστυχήματα, ώστε να προκύψει ο αριθμός 47.

Η Επιθεώρηση Εργασίας απέφυγε να δώσει στοιχεία. Από τη στιγμή που την ηγεσία της, κατά τα άλλα ανεξάρτητης Αρχής, την επιλέγει ο αρμόδιος υπουργός, μπορεί η κυβέρνηση να μας δώσει αυτά τα εξαιρετικά σημαντικά στοιχεία;

Δείτε στο βίντεο τις ακροβασίες της κυβέρνησης.

Αρχικά, επικαλείται τη Eurostat για να δείξει ότι τα στοιχεία είναι αναμφισβήτητα. Μόνο που η Eurostat δεν διαθέτει ειδικό ελεγκτικό μηχανισμό για κάθε χώρα. Δημοσιεύει τα στοιχεία που της δίνουν οι ελληνικές «ανεξάρτητες» Αρχές, την ηγεσία των οποίων επιλέγει η κυβέρνηση.

Αυτό που δεν λέει η κυβέρνηση είναι ότι, για να προκύψει αυτός ο αριθμός, έχουν πρώτα εξαιρεθεί από τις μετρήσεις ολόκληρες κατηγορίες εργαζομένων.

Στη μέτρηση που καταλήγει στους 47 νεκρούς δεν περιλαμβάνονται:

1. Εργάτες στα λατομεία.
2. Θάνατοι που χαρακτηρίζονται τροχαία.

3. Θάνατοι που αποδίδονται σε παθολογικά αίτια.
4. Ναυτικοί.
5. Εργαζόμενοι στα σώματα ασφαλείας.
6. Εργαζόμενοι στις ένοπλες δυνάμεις.
7. Εργαζόμενοι με «μπλοκάκι».
8. Δηλωμένοι ως αυτοαπασχολούμενοι.
9. Εργαζόμενοι σε καθεστώς αδήλωτης εργασίας.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το 12% των εργαζομένων που έχασαν τη ζωή τους σε εργατικά δυστυχήματα ήταν αγρότες, με βάση τα στοιχεία του 2023. Στην Ελλάδα ανακοινώθηκε μόλις ένας νεκρός αγρότης.

Άρα, είτε έχουμε υπερσύγχρονες συνθήκες προστασίας των αγροτών είτε μας δουλεύουν ψιλό γαζί.

Και ποιος κρίνει εάν ένας θάνατος οφειλόταν σε παθολογικά αίτια ή ήταν τροχαίο; Η Επιθεώρηση Εργασίας; Μα η ίδια ερευνά μόλις το 38% των εργατικών ατυχημάτων.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να απευθύνω ένα τελευταίο ερώτημα προς την κυβέρνηση:

Ρε σεις, αφού αφαιρείτε που αφαιρείτε τόσους εργαζομένους και μας εμφανίζετε καλύτερους στην Ευρώπη, γιατί δεν αφαιρείτε, ξέρω γω, και τους ντελιβεράδες, ώστε να φαινόμαστε οι καλύτεροι στον γαλαξία;

<https://youtu.be/KeAsV43xpzo>

Ακολουθεί η πλήρης απομαγνητοφώνηση:

Χ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Έχουμε ιστορικό ρεκόρ εργατικών ατυχημάτων σύμφωνα με την Επιθεώρηση Εργασίας, 20.500, αύξηση 71% σε μια τετραετία. Με έναν περίεργο τρόπο, παρά την αύξηση του αριθμού των εργατικών ατυχημάτων, ο αριθμός των θανατηφόρων ατυχημάτων παραμένει ίδιος, των θανατηφόρων που ανακοινώνονται βέβαια. Δηλαδή το 2021, ενώ καταγράφηκαν 12.000 εργατικά ατυχήματα, τα 46 ήταν θανατηφόρα και το 2025 τα εργατικά ατυχήματα αυξήθηκαν κατά 71%, αλλά τα θανατηφόρα είναι 47, ένα παραπάνω μόλις, σύμφωνα με την Επιθεώρηση Εργασίας πάντα. Ο Ριζοσπάστης απηύθυνε την ερώτηση πόσα είναι τα θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα», τα οποία αποδίδονται σε παθολογικά και τροχαία αίτια; Δηλαδή, πρακτικά η έγκριτη εφημερίδα ρώτησε πόσοι θάνατοι εργαζομένων δεν μετρήθηκαν στα εργατικά δυστυχήματα και βγαίνει το νούμερο 47. Η Επιθεώρηση Εργασίας απέφυγε να δώσει στοιχεία, μιας και την ηγεσία της, κατά τα άλλα, ανεξάρτητης αρχής την επιλέγει ο υπουργός σας, μπορείτε να μας δώσετε αυτά τα πολύ σημαντικά στοιχεία;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Σύμφωνα με τον δημοσιευμένο πίνακα της Eurostat, δεν νομίζω ότι είναι κάποιο κυβερνητικό «φερέφωνο» η Eurostat, η Ελλάδα είναι η τέταρτη χώρα με τα λιγότερα μη θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα στην Ευρώπη, αυτό είναι το επίσημο δεδομένο. Έστω και ένας συνάνθρωπος μας

να τραυματιστεί ή πολύ χειρότερο να χάσει τη ζωή του εν ώρα εργασίας, είναι από μόνο του ό,τι πιο τραγικό μπορούμε να ακούσουμε ως είδηση αλλά επειδή ζούμε και στη χώρα που ένα μέρος του πολιτικού συστήματος και μια μειοψηφία που φωνάζει παραπάνω, των μέσων μαζικής ενημέρωσης, ασκεί κατ' επάγγελμα την «τέχνη» της παραπληροφόρησης, η αλήθεια είναι αυτή και δεν έχει καμία σχέση με αυτά τα οποία που διαδίδονται.

Χ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Κάτι άλλο σας ρωτήσαμε όμως, αν μπορείτε να μας δώσετε αυτά τα πολύ σημαντικά στοιχεία, τα οποία ρώτησε, ζήτησε ο Ριζοσπάστης και νομίζω είναι θεμέλιο της λογοδοσίας να τα δώσετε.

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Αυτό έχει να κάνει με το αρμόδιο υπουργείο. Θα τα ζητήσουμε και εμείς απ' το υπουργείο, αλλά όπως και να έχει, αυτό που σας λέω καταρρίπτει αυτό το οποίο λέτε. Ως προς τη μέθοδο που κρίνεται σε όλη την Ευρώπη, όχι μόνο στην Ελλάδα, είναι κοινή η μέθοδος, αν ένα ατύχημα ή ένα δυστύχημα μπορεί να μπει στην κατηγορία του εργατικού ατυχήματος ή δυστυχήματος, έχουμε κάνει αυτή την κουβέντα πάρα πολλές φορές, έχω δώσει αυτή την απάντηση με βάση τα όσα προβλέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι κάποια αυθαίρετη δική μας εφεύρεση. Άρα, όταν κάτι δεν θεωρείται εργατικό ατύχημα ή δυστύχημα, χωρίς να υποτιμώ κάθε συμβάν, τότε δεν θεωρείται γιατί έτσι το αξιολογεί ο επίσημος τρόπος αξιολόγησης όλων αυτών των περιστατικών.

Χ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Η Eurostat πάντως δεν έχει ελεγκτικούς μηχανισμούς. Από την ΕΛΣΤΑΤ δεν παίρνει τα στοιχεία;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Ναι και η ΕΛΣΤΑΤ είναι μια ανεξάρτητη αρχή καταμέτρησης και όλα αυτά αξιολογούνται κεντρικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εκτός εάν όταν παίρνουμε αποσπασματικά κάποιους πίνακες, όπως το διαθέσιμο εισόδημα και χωρίς να συγκρίνουμε όλα τα υπόλοιπα, λέμε ότι «είμαστε στην τελευταία θέση με τη Βουλγαρία», τότε είναι «καλή» η ΕΛΣΤΑΤ ή η Eurostat, ενώ όταν αυτά τα οποία μας απαντούν σε όλα τα υπόλοιπα, δεν λέω ότι δείχνουν ότι η Ελλάδα είναι παράδεισος, αλλά είναι πολύ καλύτερο απ' ότι θεωρούμε τότε δεν μας αρέσει η ΕΛΣΤΑΤ και η Eurostat. Αποφασίστε τι θέλετε. Είναι όπως κάνετε με τη Δικαιοσύνη, διάφοροι δημοσιολογούντες, όταν μια απόφαση σας αρέσει πανηγυρίζετε, όταν δεν σας αρέσει επιτίθεστε στη Δικαιοσύνη.